

Paweł Zawilski, Mariusz Rychter

Łódź - Józefów, st. 5, AZP 67-52/5

Informator Archeologiczny : badania 27, 35

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Łódź–Józefów, st. 3
AZP 67–52/3

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadzili mgr Paweł Zawilski i Mariusz Rychter. Finansowane przez Uniwersytet Łódzki. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu/okres halsztacki C–D, ślady osadnictwa z XIII–XIV wieku.

Stanowisko położone jest w odległości ok. 500 m na wschód od badanej od trzech sezonów osady kultury łużyckiej, pochodzącej z IV/V okresu epoki brązu. Usytuowane jest na południowo-wschodnim stoku najwyższego w okolicy wyniesienia, nad rzeką Olechówką.

Badania miały charakter sondażowy i objęły swym zasięgiem obszar nadrzeczny. Natrafiono tu na grubą warstwę kulturową kultury łużyckiej, lecz bez obiektów. Dość licznie występowały w niej fragm. naczyń i polepa. Bogato reprezentowane są również zabytki krzemienne, głównie o charakterze łuszczeniowym (na uwagę zasługuje zwłaszcza krzemienny grocik). Jedynym wyraźnie rysującym się obiektem na stanowisku była owalna jama, związana z osadnictwem XIII/XIV-wiecznym.

Badania będą kontynuowane.

Łódź–Józefów, st. 5
AZP 67–52/5

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadzili mgr Paweł Zawilski i Mariusz Rychter. Finansowane przez Uniwersytet Łódzki. Trzeci sezon badań. Osada kultury łużyckiej z IV/V okresu epoki brązu.

Badania objęły swym zasięgiem teren położony w bezpośredniej bliskości rzeki Olechówki. Stwierdzono obecność licznych jam, przeważnie nie zawierających materiału zabytkowego. Natrafiono także na prostokątne palenisko zbudowane z jednej warstwy kamieni, pomiędzy którymi zalegała gruba warstwa spalenizny z niewielką ilością fragm. ceramiki i polepy. Ponadto wyeksplorowano ratowniczo jedną jamę odpadkową, zawierającą dużą ilość ułamków naczyń i polepy, w tym także elementy drewnianej konstrukcji istniejących tu niegdyś budowli.

Badania będą kontynuowane.

Łyniew, st. XIV
gm. Wisznice, woj. białkopod-
laskie
AZP 66–87/56

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Białej Podlaskiej (Państwowa Służ-
ba Ochrony Zabytków)

Badania ratownicze prowadzili Mieczysław Bienia i Sławomir Żółkowski. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białej Podlaskiej. Osada kultury łużyckiej.

Stanowisko zostało odkryte przypadkowo w październiku 1992 r. podczas inspekcji terenowej Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Białej Podlaskiej. Zajmuje obszar ok. 150 arów; jego wschodnia oraz centralna część zostały zupełnie zniszczone przez wybierzysko.

Badania przeprowadzone w lipcu 1993 r. miały na celu zabezpieczenie profili wybierzyska oraz wstępne zapoznanie się z chronologią i charakterem stanowiska. Prace polegały na dokładnym oczyszczeniu całości silnie zarośniętych profili piaskowni. W miejscu wystę-